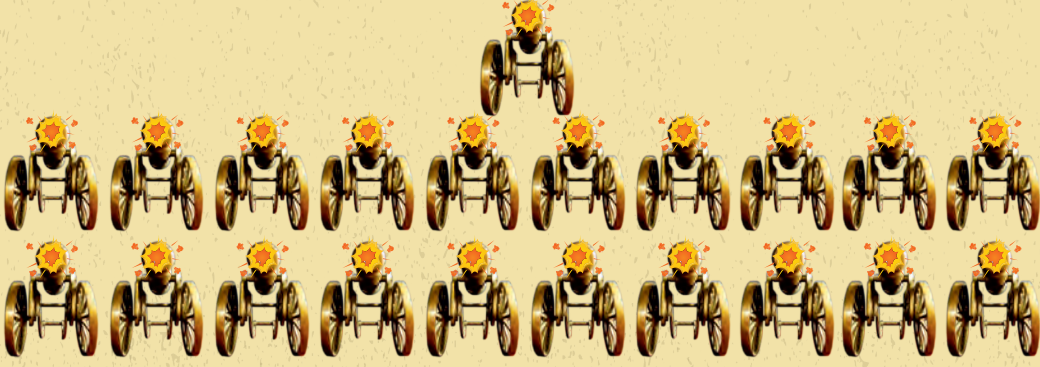


ચાલો મનાવીએ, પરાક્રમી જવાનોને
૨૧ તોપોની સલામીનું પર્વ

યુદ્ધ '૭૧



૧૯૭૫માં બનેલી 'આક્રમણ' ફિલ્મનું કિશારકુમારના કંઠે ગવાયેલું અવિસ્મરણીય ગીત છે: 'દેખો વીર જવાનો અપને ખૂન પે યે ઈલજામ ન આયે, માં ના કહે કે મેરે બેટે વખત પડા તો કામ ન આયે.'

૧૯૭૧માં ભારતીય જવાનોને વતનપરસ્તીની અને ફરજપરસ્તીની આવી રીતે યાદ અપાવવાની જરૂર ન હતી. ડિસેમ્બર ૩, ૧૯૭૧ની સાંજે રણહાક પડી કે તરત બહાદુરોએ શત્રુનાશ માટે બાંયો ચડાવી અને ૧૩મા દિવસે આક્રમણખોરોને પરાસ્ત કરી શરણગતિનો પત્ર લખી આપવા મજબૂર કરી છે.

વિજયદિનની ૫૦ મી જયંતિએ આજે તે રાષ્ટ્રપૂતોનું પાવન સ્મરણ કરીએ. યુદ્ધમાં જેઓ જખમી થયા, જીવ પડીકે બાંધી જેઓ લડ્યા અને જેમણે ભારતમાતાની સુરક્ષાના કાજે જાન ખોયા એ જવાનો ૨૧ તોપોની સલામીના હક્કદાર છે. આજથી શરૂ થતી રોજેરોજના અહેવાલોની શ્રેણીની PDF આપ દરેક વ્યક્તિ પોતાના ૨૧ સ્નેહી-મિત્રો-સગાંને મોકલો, જેથી વધુમાં વધુ લોકો રાષ્ટ્રપૂતોના પરાક્રમો અંગે વાકેફ બને. નક્કી માનો કે ૨૧ PDF મોકલવાનું આપનું કાર્ય એ શૌર્યવાન જવાનોને પ્રતીકાત્મક રીતે અપાયેલી ૨૧ તોપોની સલામી બની રહેશે કે જેમાંના ઘણા ખરા આજે હયાત નથી.



તારીખ કિસેમ્બર ૧૫, ૧૯૭૧: આ તારીખે ૫૦ વર્ષ પહેલાં શું બન્યું?

ભારત પ્રત્યે કાળોતરા સર્પ જેવું ઝેર ધરાવતા અમેરિકી પ્રમુખ રિચાર્ડ નિક્સનનું મગજ જવાળામુખીની માફક ફાટ ફાટ થઈ રહ્યું હતું, કારણ કે તેમના બગલબચ્ચા પાકિસ્તાનનો કારમો પરાજય હવે નિશ્ચિત જણાતો હતો. પાકિસ્તાનનું ખંડન રોકવા માટેના આખરી મરણિયા પ્રયાસ તરીકે પ્રશાંત મહાસાગરમાં તહેનાત એવા સાતમા કાફલાને તેમણે મલક્કાના સાંકડા અખાત દ્વારા બંગાળના ઉપસાગર તરફ રવાના કર્યો. ઈરાદો બળપ્રદર્શન દ્વારા ભારત પર દબાણ લાવવાનો હતો. અંગ્રેજીમાં જેને crooked કહેવાય એ જાતના

વ્યક્તિત્વવાળા રિચાર્ડ નિક્સનને એ પગલું સાહજિક જણાતું હતું, જ્યારે બીજી તરફ સાતમા કાફલાના ઘણાખરા કમાનોને તેમજ નાવિકોને આશરે ૩૦,૦૦,૦૦૦ નિર્દોષ બંગાળી સ્ત્રી-પુરુષોને તેમજ બાળકોને જંગાલિયતભરી રીતે રહેંસી નાખનાર સરમુખત્યાર યાદ્યા ખાનની કુમકે જવાનું લગીરે પસંદ ન હતું. આમ છતાં તેઓ મજબૂર હતા. અમેરિકાના પ્રમુખ તે દેશના સુપ્રિમ કમાન્ડર લેખાય, એટલે તેમના હુકમનું પાલન કરવું રહ્યું.

ડિસેમ્બર ૧૩, ૧૯૭૧ ના રોજ જંગી કાફલો પ્રશાંત મહાસાગરછોડીને બંગાળના ઉપસાગરમાં પ્રવેશવા મલક્કાના અખાતમાં દાખલ થયો અને ત્યાંથી બંગાળના ઉપસાગરમાં પ્રવેશ્યો. નૌકાકાફલો ખરેખર જંગી હતો. અણુસંચાલિત ગંજાવર વિમાનવાહક જહાજ Enterprise તેનું flagship / ધ્યજહાજ હતું, જેના તૂતક પર બધું મળીને ૯૦ ફાઈટર-બોમ્બર્સ હતાં. બીજું વિમાનવાહક જહાજ Tripoli નામનું હતું. વધુમાં Gearing વર્ગની destroyers અને ત્રણ મિસાઈલ destroyers હતી. બાંગ્લાદેશના કિનારે ચડી આવી શકે એવાં સેંકડો શસ્ત્રધારી સૈનિકો Marines વડે ભરચક બે ઉભયજીવી / Amphibious જહાજો તેમજ ૧ Nuclear Attack સબમરિન હતી. (જુઓ નકશો.) નિક્સનને કે તેમના સલાહકાર હેત્રી કિસિન્જરને ખબર હોય કે કેમ તે કોણ જાણે, પરંતુ રશિયાના સર્વોચ્ચ નૌકાસેનાપતિ એડમિરલ ગોર્શકોવની સબમરિનો અમેરિકાના સાતમા કાફલાનો સતત પીછો કરી રહી હતી. ઈન્દિરા ગાંધીએ પોતાની કુશાગ્રબુદ્ધિ વાપરીને તે માટેનું



પૂર્વાયોજન કરી રાખ્યું હતું.

સોવિયેત રશિયાના તત્કાલીન નેતા લિયોનિદ બ્રેઝનેવ સાથે મુલાકાત દરમિયાન તેમણે Indo-Soviet Friendship Treaty પર દ્વિપક્ષી હસ્તાક્ષરો કરાવાનું બહુ જ કુનેહપૂર્વકનું પગલું ભર્યું હતું. રશિયાને પાકિસ્તાન સામે સખત વાંધો હતો, કેમ કે પશ્ચિમ પાકિસ્તાન ખાતેના અમેરિકી ઍરબેઝ પરથી રવાના થતાં U-2 જેવાં જાસૂસી વિમાનો રશિયાના માથે ઊડીને તે સામ્યવાદી દેશની લશ્કરી હિલચાલ વિશે તેમજ વાયરલેસ વાર્તાલાપ વિશે સંપૂર્ણ જાણકારી મેળવી લેતાં હતાં. ઉપરાંત રશિયાને ભારતમાં અમેરિકાનો પગદંડો જમાવવા દેવો ન હતો. રશિયાની અણુસંચાલિત સબમરિનો સાગરપેટાળ નીચે રહીને સાતમા કાફલાની પાછળને પાછળ આવતી રહી અને છેવટે બંગાળના ઉપસાગરમાં પહોંચી. વિમાનવાહક

જહાજ Enterprise નો કાફલો જેવો બંગાળના ઉપસાગરમાં પ્રવેશ્યો અને બાંગલાદેશના દક્ષિણી કાંઠા નજીક પહોંચ્યો કે તરત એ સબમરિનો જળસપાટી પર તરી નીકળી અને સાતમા કાફલાનો ખેલ ક્ષણવારમાં બગાડી નાખ્યો. પ્રમુખ નિકસનને એ રીતે સોવિયેત રશિયાએ જોરદાર તમાચો લગાવી દીધો.

ભારતનાં ચાર MiG-21 સુપરસોનિક વિમાનોએ કુલ 128 રોકેટો જેના પર ફટકાર્યા તે ઢાકાનું Government House તો પડી ન ભાગ્યું, પણ કેટલાંક વર્ષ અગાઉ ૧૯૬૫માં ભારત-પાક યુદ્ધમાં પોતાની કાબિલે તારીફ શૂરવીરતા દાખવ્યા બદલ હિલાલ-એ-જુરતનો શાનદાર લશ્કરી ખિતાબ પામેલા જનરલ નિયાઝીની હિંમત ચકનાચૂર બની. વર્ષો પછી સેવાનિવૃત્ત

પ્રમુખ નિકસનમાં શેખચલ્લી અને શકુનિ બેયની જિનેટિક બ્લૂપ્રિન્ટનો સમન્વય થયો હતો.



કર્નલ સલિક નામના આર્મી ઑફિસર એ વખતે નિયાઝીની નિકટ હતા. આ ફૌજ અફસરે તેના પુસ્તકમાં નોંધ્યું તેમ નિયાઝીની આંખોમાંથી આંસુ દડી રહ્યાં હતાં. સલિકે તેમને હાથરૂમાલ આપી ને કહ્યું: ‘હેન્કી ઇસ્તેમાલ કીજીએ.’ (Hanky એટલે Handkerchief.) નિયાઝી આંસુ લૂંછીને



ઈન્દિરા ગાંધીએ અને સોવિયેત નેતા લિયોનિદ બ્રેઝનેવે જે મૈત્રીકરાર કર્યા તે મુજબ રશિયા પર આક્રમણ થાય તો ભારતે પોતાના પર અને ભારત પર આક્રમણ થાય તો રશિયાએ પોતાના પર આક્રમણ થયાનું સમજવાનું હતું.

થોડા સ્વસ્થ થયા અને બોલ્યા: ‘ગર્વનરસાહબ, આપ ઠીક હૈ?’

‘જનરલ નિયાઝીસાહબ, આપ લડને કા શૌખ ફરમાતે હૈ, તો આપ લડો. મૈ તો સિવિલિયન હું ઔર યે મેરે બસ કા નહીં.’

ધૂજતા હાથે ગર્વનર મલિકે ટેબલનું ડ્રોઅર ખોલ્યું, કોરો કાગળ કાઢ્યો અને તેના પર જનરલ યાહ્યા ખાનને સંબોધતો રાજનામાનો પત્ર લખ્યો. લખીને જનરલ નિયાઝી તરફ ફેંક્યો અને જણાવી દીધું કે તેઓ Government House છોડીને પોતાનાં કુટુંબીજનો સાથે Intercontinental Hotel Dacca જવા નીકળી રહ્યા હતા. આ હોટલને United Nations ના ઉપક્રમે Neutral Zone જાહેર કરવામાં આવેલી, માટે ત્યાં આશ્રય લેતી વ્યક્તિ માટે UNO નું સુરક્ષાકવચ હતું. અબ્દુલ મોતાલેબ મલિક ત્યાર બાદ નમાજ પઢીને તેમના ADC (Aide de Camp) તેમજ પરિવારજનો સાથે હોટલ તરફ જવા હંકાર્યા. ગર્વનરના ત્યાગપત્ર સાથે પૂર્વ પાકિસ્તાનમાં ઇસ્લામાબાદના હાઈ-કમાન્ડનું અસ્તિત્વ મટી જવા પામ્યું.

ભારતે તો યુદ્ધ જારી રાખ્યું. આ તરફ જનરલ નિયાઝીએ Government House છોડ્યું અને પોતાનું લશ્કરી હેડક્વાર્ટર્સ ઢાકા યુનિવર્સિટીમાં સ્થાપ્યું. સ્થાનબદલો થયાના સમાચાર મુક્તિવાહિનીએ ભારતીય વાયુસેનાને પહોંચાડ્યા, એટલે સુપરસોનિક 28 squadron નાં MiG-21 વિમાનોએ તે નવા હેડક્વાર્ટર્સને સપાટામાં લીધું. ડિસેમ્બર ૧૫મીના દિવસે જ વાયુસેનાએ હુમલાનાં બે મિશનો યોજ્યાં અને કુલ 256 સેલ્ફ-પ્રોપેલ્ડ રોકેટો ઢાકા યુનિવર્સિટીના મકાનને ફટકારી ભારે નુકસાન પહોંચાડ્યું. પાકિસ્તાનના બે ટુકડા

પ્રવાહ સર્જવાનું છે....

૬૬, ૪૭

■ નવો પાઠ્યક્રમ

પાંચુ, ગુપ્ત

ભારત-પાક સંઘર્ષની ઇતિહાસિકાંગંધ સારવકથા
■ નવો સ્વર દિવસ



₹ 350/-

(નોનફિક્શન સાર્વજનિક)

આજે જ www.harshalpublications.in પરથી ઓનલાઈન ખરીદો.



પાંચુ, ગુપ્ત

ભારત-પાક સંઘર્ષની ઇતિહાસિકાંગંધ સારવકથા

- કુલ ૨૩ પ્રકરણોની સળંગ ચુલ્લકથા
- સંખ્યાબંધ ચિત્રો, નકશા તથા આકૃતિઓ
- શત્રુની આશ્ચર્યજનક માહિતી



**ફક્ત ૧૪ દિવસમાં
પાકિસ્તાનના જેણે
બે ફુકડા કરી નાખ્યા એ
૧૯૭૧ના ભારત-પાક યુદ્ધની સવચકથાનું
નવો સ્વર દિવસની રૂઢમંત્રી લખાયેલું
બેસ્ટ-સેલર પુસ્તક...**

થવાનો તે આરંભ હતો.

પાકિસ્તાનની સ્થિતિ હવે ‘મા, મને કોઢીમાંથી બહાર કાઢ!’ જેવી હતી. માત્ર યુદ્ધવિરામ પૂર્વ પાકિસ્તાનમાં એટલે કે બાંગ્લાદેશમાં રહેલા તેના લાખેક જેટલા જુલમખોર અને જલ્લાદ સૈનિકોને બચાવી શકે તેમ હતો. બાકી તો મુક્તિવાહિનીના બંગાળી મુસ્લિમો તેમને ફૂર રીતે મારી નાખવાના હતા. આપણા ભૂમિદળના સેનાપતિ જનરલ સામ માણેકશાએ પાક મેજર-જનરલ ફરમાન અલીને શરણાગતિ સ્વીકારી લેવા માટે સંદેશો પાઠવ્યો. ફરમાન અલી ગર્વનરના લશ્કરી સલાહકાર હતા અને ગર્વનર પૂર્વ પાકિસ્તાનમાં ઈસ્લામાબાદના બંધારણીય વડા હતા, એટલે માણેકશાનું કહેણ ગર્વનર સુધી પહોંચે એ રાજદ્વારી દષ્ટિએ સર્વથા યોગ્ય તેમજ આવશ્યક હતું. આગલે દિવસે એટલે કે ડિસેમ્બર ૧૪ના રોજ ગર્વનર મલિક ફરી વખત

યુદ્ધવિરામની ભલામણ કરતો પત્ર જનરલ યાહ્યા ખાનને મોકલી ચૂક્યા હતા, પણ વળતો જવાબ આવ્યો ન હતો. નવાઈ એ છે કે પૂર્વ પાકિસ્તાનમાં ઈસ્લામાબાદની લડાયક શક્તિ સદંતર માટીભેગી થયા છતાં અમેરિકાના તૂંડમિજાજી અને ભારત પ્રત્યેના તેજોદ્વેષી અમેરિકી પ્રમુખ નિકસને ઈસ્લામાબાદને શસ્ત્રો મોકલવાનો બંદોબસ્ત ગોઠવ્યો. સંસદીય પ્રતિબંધને લીધે તેઓ અમેરિકી શસ્ત્રો પાઠવી શકે તેમ ન હતા, માટે ઈસ્લામી દેશો જોર્ડનનાં અને તુર્કીનાં શસ્ત્રો રવાના કર્યાં. અમેરિકાના પાલતુ ગલુંડિયા જોર્ડને F-104 Starfighters પ્રકારનાં 17 સુપરસોનિક પ્લેન અને તુર્કીએ જ પ્રકારનાં 22 પ્લેન ઈસ્લામાબાદ મોકલ્યાં, જે પગલું આગમાં ભરખાયેલું મકાન બળીને સાવ ખાખ થયા પછી બંબાવાળાઓનો કાફલો રવાના કર્યા જેવું હતું. નિકસને બીજો દાવ સંયુક્ત રાષ્ટ્ર સંસ્થામાં યુદ્ધવિરામનો ઠરાવ પસાર કરાવવાનું ભર્યું અને UNO ની જનરલ એસેમ્બલીએ તે 104 વિરૂદ્ધ 1 મતે પસાર કર્યો, પરંતુ સોવિયેત રશિયાએ ભારતની તરફેણમાં વિટો પાવર વાપરી તેને ફોક ઠરાવી દીધો. નિકસનના નાક વાટે અને કાન વાટે ગુસ્સાના કેવા ગરમ ધુમાડા નીકળ્યા હોય તે સહેજે કલ્પી શકીએ.



અણુશક્તિ વડે હંકારતું અમેરિકાનું વિમાનવાહક જહાજ તરતા ઍરબેઝ ઉપરાંત તરતું નગર હતું.

યુદ્ધવિરામના મુદ્દા પર સંયુક્ત રાષ્ટ્ર સંસ્થામાં અગાઉ દિવસો સુધી જે દલીલબાજી ચાલી એ દરમ્યાન જનરલ સામ માણેકશા ફિકરમાં હતા. યુદ્ધવિરામ જો લાગુ પડી જાય તો બાંગ્લાદેશને સ્વતંત્ર રાષ્ટ્ર બનાવવાનું મિશન અધુરું રહી જાય તેમ હતું. બાંગ્લાદેશનો ઘણો વિસ્તાર ભારતના કબજા હેઠળ આવી ગયો હોવા છતાં ઢાકા હજી અજાનમ હતુ. બીજાં કેટલાંક શહેરો જીતવાનાં બાકી હતાં અને ત્યાં પાક સૈનિકોની જમાવટ યથાવત્ હતી. આ વાસ્તવિકતા 4 Corps / ચોથી કોરના સેનાપતિ લેફ્ટનન્ટ-જનરલ સાગતસિંહના ધ્યાન બહાર ન હતી. આથી તેમણે પોતાના સૈનિકોને ઢાકા તરફની કૂચ ઝડપી બનાવવાનું જણાવ્યું. ચોખવટ કરી કે ખેલ હવે ખરાખરીનો હતો અને સમય જોડે સ્પર્ધા કરવામાં દિવસ કે રાત સામે જોવાનું ન હતું. સાગતસિંહના 2 PARA ના

એટલે કે છત્રીસૈનિકોની નંબર 2 ટુકડીના જવાનો પોતાના કમાન્ડિંગ ઓફિસરના હુકમને શિરે ચડાવી ઢાકા તરફ શક્ય એટલી ઝડપે ધસ્યા. ડિસેમ્બર ૧૬ ની સવાર પડી ત્યારે ઢાકા અને તેમના વચ્ચે ફક્ત 3.25 કિલોમીટરનું અંતર બાકી રહ્યું હતું. આ છત્રીસૈનિકોનું નેતૃત્વ મેજર-જનરલ નાગરાએ લીધું હતું, જેઓ અગાઉ કરાંચીના ભારતીય દૂતાવાસમાં આપણા હાઈ-કમિશ્નરના લશ્કરી

સલાહકાર રહી ચૂક્યા હતા.

મેજર-જનરલ નાગરાએ સમયનો તકાદો પામીને તેમના ADC કેપ્ટન હિતેષ મહેતાને તેમજ અંગત મદદનીશ કેપ્ટન નિર્ભય શર્માને જીપગાડી દ્વારા જનરલ નિયાઝીનો રૂબરૂ ભેટો કરવા મોકલ્યા. જીપગાડી પર યુદ્ધવિરામનો સૂચક સફેદ ધ્વજ લહેરાતો હતો. જનરલ નિયાઝીને સંબોધતો પત્ર તેમણે હિતેષને આપ્યો હતો, જેમાં લખ્યું હતું: ‘My dear Abdulla. I am here. The game is up. I suggest you give yourself up to me and I'll look after you.’

આ લેખિત સંદેશાએ જનરલ નિયાઝીને નરમઘેંશ કરી મૂક્યા. મેજર-જનરલ નાગરાને સત્કારવા માટે પોતાના સિનિયર અફસરને મોકલ્યો. બપોરે ૩:૦૦ વાગ્યો નાગરા જનરલ નિયાઝીના હેડક્વાર્ટર્સમાં પ્રવેશ્યા અને કમ સે કમ મૌખિક રીતે જનરલ નિયાઝીએ પરાજય સ્વીકારી લીધો. ●